VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ!

Jako obvykle bych se rád v úvodu svého článku zabýval probíhajícími investičními akcemi a informoval vás o jejich postupném dokončování. Musím bohužel konstatovat, že realizace ulice Sportovní nabrala oproti

původnímu plánu skluz, který byl způsoben jednak výběrem dodavatele této stavby, jednak i přednostním zahájením přilehlého parkoviště tak, aby obě stavby na sebe smysluplně navazovaly. Předání staveniště bylo podepsáno 29. srpna a dokončení stavby je přislíbeno do konce měsíce října.

Před začátkem školního roku byla předána do užívání sociální zařízení pro chlapce a dívky v nové

budově naší základní školy. Do konce letošního roku máme v plánu realizovat další stavební akce v tomto pořadí: chodník v Jičínské ulici, chodník kolem kulturního domu k poště, chodník před kulturním domem a konečně i kompletní rekonstrukce koridoru pro pěší, který nazýváme „Přelízka“. Všechny výše jmenované akce jsou nasmlouvány s dokončením ke konci měsíce října.

Rád bych ještě na tomto místě informoval o plánované realizaci splaškové kanalizace v obci Zliv. Správa silnic KHK na společném jednání o průběhu rekonstrukce silnice představila svůj plán o termínech celkové rekonstrukce komunikace II/280 na trase Kopidlno – Libáň. Intravilány obce Zliv a města Libáň v ulici Emlerova přicházejí v úvahu do podzimu roku 2026. Do té doby bychom museli ve Zlivi položit do této komunikace kanalizační potrubí. Znamená to tedy vybrat dodavatele stavby a spočítat dílčí náklady na tento úsek. Vzhledem k tomu, že máme kompletní projektovou dokumentaci, stavební povolení s nabytím právní moci i zadané výběrové řízení na zhotovitele stavby, je výše uvedený termín reálný. Snad jedinou neznámou je zatím vytvoření dostatečné finanční

rezervy na tuto akci, když musíme vzít v úvahu průběžné financování již zahájené akce Kanalizace a ČOV Křešice – Psinice. Věřím, že se nám tento záměr podaří, neboť v opačném případě bychom nemohli vstoupit do nově vybudované komunikace ve Zlivi po dobu následujících deseti let z důvodu dodržení udržitelnosti projektu.

Příprava rozpočtu na konci kalendářního roku bude ve všech ohledech složitější než kdykoli v minulosti, a to zejména proto, že doposud nejsou zcela jasné náklady, které jako zřizovatel poneseme při financování nepedagogických pracovníků od ledna roku 2026. Po prostudování několikastránkového elaborátu zaslaného ministerstvem školství a financí zůstává stále mnoho otázek, které k tomuto tématu čekají na zodpovězení. I tato problematika bude přímo ovlivňovat sestavování rozpočtu a potažmo finanční možnosti při plánování investic v příštím roce.

Výdejna Zásilkovny na novém místě

Obecně však dle mého názoru platí, že se nám všem daří uskutečňovat naše plány a předsevzetí, která jsme si na začátku volebního období stanovili.

Mám za to, že o investičních plánech bylo již napsáno dosti a já bych se ještě rád věnoval i dalším tématům, která jsou neméně důležitá.

Chtěl bych na tomto místě poděkovat za úsilí, práci a veskrze lidský přístup panu děkanovi Augustínu Ševicovi, který v letošním roce slouží již třicátým rokem v kostele svatého Ducha v Libáni i kostelích v poměrně širokém okolí. Rád bych panu děkanovi při této příležitosti popřál pevné zdraví a vyjádřil přesvědčení, že bude ještě dlouhá léta přinášet duchovní útěchu všem, kteří ji potřebují.

Dalším pro mě zásadním tématem jsou blížící se volby do poslanecké sněmovny. Informace zveřejňované ve sdělovacích prostředcích mě velmi znepokojují a kladu si otázku, jak vůbec vnímat dnešní svět plný agrese, bezohlednosti, nesnášenlivosti a alibizmu, svět, ve kterém je v podstatě jedinou prioritou materiální blahobyt, který jeden přes druhého slibují všichni napříč celým politickým spektrem. Kam se poděly priority, jakými jsou pravda, svoboda, demokracie i vlastnosti jako slušnost, ohleduplnost a obyčejná lidská vstřícnost a láska jednoho k druhému?

Vážení kolegové důchodci, jsme velmi početnou skupinou voličů, která je schopna rozhodnout o dalším směřování naší země. Někteří z nás si ještě pamatují politické procesy v padesátých letech, většina z nás okupaci vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 a všichni mají v živé paměti

normalizační sedmdesátá léta. Bylo by dobré si na všechny tyto události vzpomenout a uvědomit si, kdo za těmito historickými milníky stál. Pozor, historie se opakuje. Tuto skutečnost je možné pozorovat i v ruské agresi vůči Ukrajině i ve snaze některých politických subjektů se k moci opět vrátit. Bohužel z Východu obvykle nepřišlo nikdy nic dobrého a toto nebezpečí hrozí aktuálně i dnes. Za svou osobu mohu konstatovat, že jsem v listopadu 1989 netrávil mnoho dní na Václavském náměstí proto, abych se po šestatřiceti letech od Sametové revoluce dočkal toho, že mými nejvyššími nadřízenými ve veřejném sektoru a státní správě budou imigranti, komunisté, populisté, dezinformátoři a lidé, kteří měli v minulosti úzkou vazbu na Státní bezpečnost. Nechci si ani představit, že tito lidé zasednou v budoucí vládě. Opravdu se máme tak zle, že je pro nás klíčová slibovaná „pětistovka" k důchodu, kterou nakonec ve svém důsledku splatí budoucí generace? Myslím, že bychom ty pravé hodnoty měli hledat jinde. Uvědomme si, že svojí volbou ovlivňujeme nejen život současný, ale zejména život našich dětí a vnoučat. Přeji nám všem tu správnou a šťastnou volbu.

Závěrem svého článku bych chtěl tak jako vždy popřát všem našim občanům hodně zdraví, štěstí a úspěchů v pracovním a hlavně v osobním životě.

Petr Soukup, starosta města Libáň

OKÉNKO MÍSTOSTAROSTKY

VÁŽENÍ ČTENÁŘI LIBÁŇSKÝCH NOVIN,

přišel podzimní čas, dny se krátí, večery chladnou, listy stromů začínají měnit barvu, ráno se objevují první mlhy i vítr je studenější. Podzim je ideální čas na procházky lesem, sbírání hub a zklidnění se. Děti se vrátily do škol a my dospělí do pravidelného pracovního rytmu. I my na městském úřadě se vracíme po prožitých dovolených s elánem do práce a k plnění nových úkolů, které nás čekají.

Nejprve vám přináším špatné zprávy ohledně získávání dotací – finančních příspěvků do rozpočtu města. Individuální dotaci z dotačního programu Královéhradeckého kraje na projekt „Rekonstrukce WC chlapci a dívky v nové budově ZŠ Libáň", o kterou jsme žádali na jaře letošního roku, jsme bohužel neobdrželi s odůvodněním, že projekt optimálně neodpovídá prioritám a cílům krajské rozvojové strategie Královéhradeckého kraje. Toto vysvětlení nechám bez komentáře. Rekonstrukce záchodů proběhla o letních prázdninách a byla plně hrazena z rozpočtu města. Žádost o dotaci prostřednictvím Místní akční skupiny

Otevřené zahrady Jičínska (MAS) na Státní zemědělský intervenční fond (SZIF) na projekt „Vybudování dětských hřišť v místních částech Křešice a Psinice“, který plánujeme zrealizovat v roce 2026, nebyla MASkou podpořena z důvodu nízkého bodového hodnocení a převisu projektů. Jelikož jsme obcí nad 500 obyvatel a v minulosti jsme již dotaci od SZIFu obdrželi, byl nám přidělen nižší počet bodů než menším obcím a těm, kteří dosud finanční prostředky neobdrželi.

Konečně jsme obdrželi kladné stanovisko od SZIFu o poskytnutí dotace na nákup víceúčelového komunálního stroje včetně příslušenství pro naše technické služby ve výši 698.859 Kč. Ihned jsme požádali SZIF o proplacení dotace, neboť komunální stroj máme již zakoupen a je plně využíván. Doufáme, že finanční prostředky od poskytovatele dotace do konce roku obdržíme.

I tak se dají použít igelitové pytlíky na psí exkrementy :-(

Nyní trochu z jiného soudku. Každoročně v měsíci květnu je prováděna pravidelná povodňová prohlídka na Libáňském potoku za přítomnosti zástupců města a Povodí Labe, s. p. Prohlídka byla zaměřena zejména na překážky, které by mohly negativně ovlivnit průběh povodně, tj. neudržované břehy, náletové dřeviny, předměty na březích a v toku, které mohou způsobit komplikace při povodni, a to způsobem podrobné terénní prohlídky s pořízením fotodokumentace. Při kontrole bylo zjištěno mnoho závad, např. náletové dřeviny částečně omezující průtočný profil, sypání posekané trávy a dalšího biologického odpadu do koryta potoka, skládka dřeva na břehu potoka a další. Tento nešvar se bohužel opakuje každý rok. Žádám občany, kteří potok znečišťují biologickým odpadem, aby využívali k odkládání tohoto odpadu kontejnery na sběrném dvoře, který je otevřen ve středu od 12 do 16 hodin a v sobotu od 8 do 12 hodin.

Všichni jistě již víte, že od 1. října 2024 přešla pobočka České pošty, s. p., na Město Libáň a vznikla tak Pošta Partner, která se nachází v budově č. p. 63 v ulici Jičínské, tedy na stejné adrese jako původní pobočka, ale v jiném, nově zrekonstruovaném prostoru, a to v bývalé dílně technických služeb se vstupem na severní straně domu. Po ročním provozování jsme vyhodnotili společně se zástupci České pošty, s. p., že

v poměru k prováděným úkonům lze snížit otvírací dobu ze 30 hodin na 22 hodin týdně. Od 1. října 2025 bude mít tedy naše pošta novou otevírací dobu:

Pondělí:	14:00 – 18:00
Úterý:	8:00 – 12:00
Středa:	14:00 – 18:00
Čtvrtek:	8:00 – 12:00 + 13:00 – 15:00
Pátek:	8:00 – 12:00

Provozní dobu jsme se snažili přizpůsobit všem občanům.

Ať je podzim naplněný klidem, barvami a příjemnými chvílemi. Ať vám při procházce lesem připomíná šustění listí pod nohama, že i podzim může být krásné období roku. Přeji vám, abyste si toto roční období užili naplno – s otevřeným srdcem, teplým šálkem v ruce a úsměvem na tváři.

Vladimíra Klárová

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

- schválení rozpočtových opatření č. 6–7 roku 2025 na straně příjmů a výdajů
- stanovení měsíční výše úplaty za vzdělávání pro ZŠ a MŠ Libáň na školní rok 2025/2026 takto:
  - v mateřské škole 850 Kč,
  - ve školní družině a školním klubu 420 Kč
- schválení prodeje pozemku parc. č. 219/1 o výměře 1.131 m² v k. ú. Libáň za cenu 1.000.000 Kč bez DPH a náklady spojené s převodem
- schválení uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o nájmu nebytových prostor sloužících podnikání v budově č. p. 96 v Libáni s OCHJ Veronika, s. r. o., IČ 07544227, se sídlem Za Hřištěm 436, Železnice
- schválení pronájmu části pozemku parc. č. 1693 o výměře 4 m² v k. ú. Libáň ve vlastnictví Města Libáň, společnosti Zásilkovna, s. r. o., IČ: 28408306, Českomoravská 2408/1a, 190 00 Praha 9, za cenu 10.000 Kč + DPH/1 rok
- schválení firmy REKOM Nový Bydžov, a. s., IČ: 25264737, Měník-Barchůvek 2, 504 01 Nový Bydžov, jako zhotovitele akce: „Libáň – Rekonstrukce ulice Na Ženichově II“ za nabídkovou cenu 7.359.388,97 Kč bez DPH
- schválení uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo č. 2022/2802 ze dne 4. 5. 2022 s firmou Stavoka Kosice, a. s., IČO: 25275119, Kosice 130, 503 51 Kosice
- schválení změny katastrální hranice mezi k. ú. Libáň a k. ú. Záhuby dle nového návrhu Státního pozemkového úřadu ze dne 9. 7. 2025

- vyslovení souhlasu s uzavřením pracovněprávního vztahu mezi Městem Libáň a zastupitelem paní Vladimírou Klárovou
- byly projednávány různé podněty občanů

Výpisy usnesení z veřejných zasedání města jsou zveřejňovány na internetových stránkách města http://www.mestoliban.cz/zastupitelstvo-zapisy-usneseni.

Zveřejněny jsou upravené verze usnesení z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů v platném znění.

Mgr. Jana Valnohová

PŘED VOLBAMI

Jít k volbám a volit, nebo nejít a nevolit? Vím, že pro řadu lidí je tato otázka zbytečná. Mají jasno: Ano, jdu samozřejmě volit. Nebo: Nejdu, je to zbytečné, jsou všichni stejní, jde jim všem stejně jen o koryta.

Patřím ke generaci, pro kterou ještě v osmdesátých letech minulého století to bylo povinné. K volbám se muselo přesto, že tenkrát to bylo opravdu zbytečné, vládnoucí komunistická strana se vůbec neohlížela na názory občanů a řídila věci veřejné po „bolševicku“ a podle instrukcí z Moskvy. Ano, mohl se vhodit tzv. „bílý lístek“, který znamenal nesouhlas s vládní politikou. Ale to nemělo velký význam. Jednak takových lidí bylo poměrně málo a nakonec nikdo z občanů nemohl kontrolovat jakým způsobem je následně vyhlášen výsledek. „Pro“ bylo vždy více než 99 % voličů.

V současné době tato povinnost není. Těm, kteří k volbám nepřijdou, žádné postihy nehrozí. Já se ovšem domnívám, že by každý, kdo volit může, volit měl. Naskýtá se ovšem otázka další. Koho volit? Stran a hnutí, která se do voleb hlásí, je několik desítek. Před volbami začíná předvolební boj. Objeví se plakáty, ve schránkách budeme mít propagační materiály, v rozhlase i televizi budou vystupovat zástupci jednotlivých stran, kteří nás budou přesvědčovat, že právě oni a pouze oni dají vše v našem státě do pořádku.

Politické strany si můžeme poměrně jednoduše rozdělit na tzv. konzervativní a ty ostatní, většinou populistické – tedy ty, které se snaží vystupovat tak, aby lidé uvěřili, že ony to vše jednoduše a rázně vyřeší. Bohužel neexistují jednoduchá řešení. O tom už nás historie naše i světová přesvědčila mnohokrát. Jakákoliv vláda má k dispozici vždy jen omezené množství peněz, které může použít. Jistě, bylo by to krásné, kdyby bylo možné všem dát tolik, aby byli všichni spokojeni, ale to žádná vláda není schopná zařídit. Když někde přidám, musím jinde ubrat, jsou to jednoduché počty.

Měli bychom si ujasnit, jaké jsou povinnosti státu vůči občanům. Prvořadým úkolem je zajistit bezpečnost, vnější i vnitřní. Lidé mohou spokojeně a klidně žít pouze tehdy, když vědí, že se stát o bezpečnost stará, tedy funkční a dobře vyzbrojená armáda a policie. K tomu patří také hasiči a zdravotnictví. Následuje vzdělání, vzdělanost zlepšuje ekonomiku. Tyto složky jsou zásadní a není možné na nich ušetřit. Někteří politici nás chtějí přesvědčit, že je zbytečné zvyšovat výdaje na obranu, že nám žádné nebezpečí nehrozí, a že ušetřené peníze na obranu je možné dát důchodcům, matkám s dětmi a vůbec všem potřebným.

Tito lidé, podle mého názoru, jsou buď naivní, a nebo chtějí záměrně naši armádu oslabit. Současná světová situace dokazuje jasně, že žádná země si nemůže být jistá, že se nevyskytne nějaký agresor. Velký politik a vojevůdce Napoleon Bonaparte řekl: „Chceš-li mír, buď připraven na válku.“ Ano, abychom mohli žít v míru, musíme být dobře připraveni na válku. Agresoři rozumí vždy jen síle. Slabostí pohrdají. Pro nás je důležité, že naše republika je součástí Evropské unie a členem NATO. Přes všechny výhrady, které můžeme k evropskému parlamentu mít, klady převyšují.

A tak si myslím, že bychom k volbám jít měli a dobře rozmysleli, koho budeme volit. Ty, kteří neslibují modré z nebe, ale kteří se budou snažit, podle možností postupně naši ekonomiku zlepšovat, a tím také zlepšení životních podmínek pro všechny nebo dáme na dryáčnické a hysterické křiklouny a slibovače? To už si musí každý volič rozhodnout sám. Přeji všem, aby volili správně a nemuseli toho potom litovat.

MUDr. Vilém Hofman, Libáň

VÝROČÍ

FRANTIŠEK MAX

16. listopadu by oslavil své 130. narozeniny libáňský rodák, akademický malíř **Ing. arch. František Max.**

Nebývala snad v Libáni domácnost, ve které by na zdi nevisel alespoň jeden, třeba jen malý obrázek tohoto umělce, který si záhy vytvořil svébytný, lehce rozpoznatelný styl, který v průběhu života již příliš nezměnil. Pracoval s pastózní malbou a výraznou barevností olejových barev; typické jsou pro něj široké tahy štětcem či špachtlí. Často do malby ryl i obráceným koncem štětce. Pro jeho tvorbu je charakteristický rychlý, expresivní styl práce, který podtrhuje i náležitá barevnost. Vzpomínky na něho jsou často zveřejňovány v našich novinách na titulní straně

i v podobě reprodukcí jeho obrazů. Zmíníme se nyní o méně známých okolnostech z Mistrova života, třeba o jeho cestě k umění.

Říkal, že nastoupil cestu k umění, *„kterou sám po předcích zdědil“*. Zkusme tedy zrekapitulovat zajímavou generační cestu jeho předků, která byla právě Františkem Maxem uzavřena.

Ulice T. G. Masaryka v Libáni, 40. léta 20. století

Max Josef František, narozený v roce 1765, byl sochař a řezbář. Jeho syn Max Josef Calasanza, narozen v roce 1804, žák pražské akademie, vytvořil celou galerii soch včetně tří sousoší na Karlově mostě a také kovové reliéfy na pomníku Přemysla Oráče ve Stadicích. Jeho bratr Max Emanuel, rytíř z Wachsteinu, narozen v roce 1810, vystudoval vídeňskou akademii a je autorem sousoší sv. Kryštofa na Karlově mostě. Vytvořil také plastiku Přemysla a celou galerii jiných soch i v mramoru. Jeho syn Max Gabriel Cornelius, narozený v roce 1840 v Praze, profesor mnichovské akademie výtvarných umění, má některé obrazy umístěny v pražské Národní galerii. I jeho bratr Max Jindřich, malíř a sochař, se narodil v Praze. Praha se stala také, kromě rodné Libáně, největší inspirací celého bohatého díla našeho významného spoluobčana.

Budova Městského úřadu v Libáni, 40. léta 20. století

Z archivu Josefa Stránského

FRANTIŠEK KYNČL (1871–1950)

K výročí 75 let od úmrtí libáňského stavitele Františka Kynčla

František Kynčl se narodil 24. července 1871 v Libáni v č. p. 96 v rodině místního měšťana Bedřicha Kynčla (někdy uváděn jako Kinčl) a jeho manželky Kateřiny, rozené Horáčkové z Dolního Bousova.

František Kynčl se v letech 1890 až 1893 vyučil zednickému řemeslu u Otakara Dvořáka, stavitele v Praze. 28. června 1893 obdržel výuční list od Společenstva stavitelskozednického a kamenického v Praze. Po získání stavitelských zkušeností např. v Lublani (dnešní Slovinsko) či Průhonicích se na začátku 20. století vrátil do Libáně. V roce 1902 obdržel koncesi k provozování stavitelské živnosti se sídlem v Libáni, později zde zavedl výrobu cementového zboží. Během 1. poloviny 20. století vystavěl (popř. přestavěl) desítky domů, hospodářských budov, provozoven či dílen v Libáni i jejím okolí. Byl stavitelem např. sokolovny a školy ve Hřmenínĕ (společně s Karlem Hlaváčem) či projektantem hřbitova v Libáni (společně s Josefem Zahrádkou). Postavil též některé provozní budovy libáňského cukrovaru a drožďárny.

Jako majitel polností byl František Kynčl považován za *„vzorného hospodáře“*, který nešetřil náklady na nové odrůdy brambor a osiva. Mimo jiné byl prvním pěstitelem černého rybízu v Libáni.

14. října 1914 se v Třebíči oženil s Alexií Stejskalovou, dcerou mlynáře Jana Stejskala. Jejich manželství bylo bezdětné.

František Kynčl se aktivně angažoval ve spolkové a veřejné činnosti v Libáni. Byl zakládajícím členem a předsedou místního muzejního spolku, kterému věnoval řadu exponátů ze svých sbírek. Dále byl např. dlouholetým náměstkem okresní hospodářské záložny, starostou honebního společenstva či členem libáňského Sokola. Angažoval se, byť nijak výrazně, i v komunální politice; v roce 1934 figuruje jako člen výkonného výboru místní organizace Československé strany národně demokratické.

Zřejmě nejpalčivějším problémem Muzejního spolku v Libáni bylo trvalé a důstojné umístění muzejních sbírek. Svým dílem se k řešení tohoto problému snažil přispět i František Kynčl. Původně bylo uvažováno o výstavbě budovy pro muzeum na dvoře jeho domu směrem k tehdejšímu cukrovaru, ale tento plán nebyl realizován. Po 2. světové válce navrhl František Vojtíšek, ústřední osobnost muzejního spolku, že by bylo vhodné odkoupit pro muzeum dřevěný domek č. p. 98, kde měl František Kynčl umístěnu stavební kancelář. Po následné konzultaci s manželkou, ovšem přišel s návrhem, že pro muzeum věnuje svoji vilu č. p. 96. Muzeum mělo nést název *„Kynčlovo muzeum“*.

Manželé Kynčlovi na zahradě domu č. p. 96 v roce 1932

František Kynčl zemřel 9. února 1950. Alexia Kynčlová, která dům po smrti Františka Kynčla zdědila, dodržela slib svého muže a dům č. p. 96 neprodala, přestože ji její příbuzní k tomuto kroku přesvědčovali. Její závěť, sepsaná v roce 1955, začíná slovy: *„Plníc přání svého drahého manžela, zesnulého stavitele Františka Kynčla, který nade vše miloval svou rodnou Libáň a lnul k ní po celý svůj tvůrčí, prací vyplněný život bezpříkladnou láskou a věrností, ustanovuji dědicem domu č. p. 96 v Libáni s jeho stavební parcelou a zahradou město Libáň…“*

Po smrti Alexie Kynčlové 29. ledna 1960 tak dům č. p. 96 připadl Místnímu národnímu výboru v Libáni. Sídlem libáňského muzea se ovšem nestal a byla zde umístěna mateřská škola. Později zde byl umístěn dům s pečovatelskou službou.

Hrob manželů Kynčlových se nachází na libáňském hřbitově, který František Kynčl čtyři desítky let před svou smrtí vyprojektoval.

Poděkování za pomoc s obsahem tohoto příspěvku náleží Martinu Kohoutovi a Mgr. Radce Janků, vedoucí Státního okresního archivu Jičín.
Použité prameny: Státní okresní archiv Jičín, fondy Kynčl František, Archiv města Libáň, Místní národní výbor Libáň, Okresní národní výbor Jičín.

Mgr. Josef Matoušek, Státní okresní archiv Jičín

KRONIKA KOSMOVA

21. října 2025 uplyne právě 900 let, kdy zemřel první známý český kronikář Kosmas, jehož Chronica Boemorum (Kronika česká, běžně Kosmova kronika) se stala základním pramenem pro studium a objasňování našich dějin.

Kosmas (asi 1045–21. října 1125) byl v letech 1120 až 1125 děkanem pražské kapituly při sv. Vítu. Takřka všechny informace, které jsou dnes o něm známy, pocházejí z jeho kroniky, kde se několikrát zmínil o sobě a svých příbuzných. Na svou dobu se dožil vysokého věku, sám se nazval osmdesátiletým starcem. Na rozdíl od řady autorů středověkých kronik je jeho jméno autentické. Jsou jím podepsány předmluvy a je uvedeno v přípisku Kosmovy kroniky o smrti jejího autora.

Vyobrazení Kosmy v lipském rukopise jeho kroniky

Kosmas se narodil za vlády Břetislava I. pravděpodobně kolem roku 1045, zřejmě do zámožné kněžské rodiny, snad z okruhu pražské kapituly. Dalším sporným údajem je Kosmův údajný polský původ, založený na jeho zmínce, že „s Břetislavem I. z výpravy do Hnězdna roku 1039 přišel můj předek“ (meus attavus). Kosmova příslušnost k vyšší společenské vrstvě je odvozena z informace, že si mohl dovolit nákladná a zřejmě dlouholetá studia v zahraničí.

Ke své kariéře a studiu se zřejmě nerozhodl v časném mládí, protože v Praze na katedrální škole byl ještě v roce 1074, kdy mu bylo nejspíše už 28–29 let. Poté odešel na dlouhodobá studia do ciziny, možná až do roku 1090. Jistě v té době studoval na škole při katedrále sv. Lamberta v Lutychu, s kterou české prostředí pěstovalo styky už od dob sv. Vojtěcha a která patřila k nejlepším v Evropě. Je možné, že Kosmas pobýval i na jiných evropských školách, jak bývalo tehdy obvyklé. Svá studia ukončil možná až kolem roku 1090, tedy už jako muž středního věku, což také nebylo v té době výjimečné. V Ostřihomi získal kněžské svěcení. Je možné (ale ne jisté), že už v roce 1110 mohl působit jako děkan pražské kapituly. Jistě byl děkanem v roce 1120.

Z kroniky víme o Kosmově ženě a synovi. S manželkou Božetěchou se oženil nejspíše po návratu ze zahraničních studií, asi po roce 1090 a před přijetím kněžského svěcení roku 1099. Celibát, tedy zákaz manželství kněží, se tehdy teprve pomalu prosazoval a ještě nebyl povinný. O Bože-

těše se Kosmas zmiňuje v souvislosti s jejím úmrtím 23. ledna 1117. Jejich syn Jindřich se zřejmě narodil brzy po svatbě a Kosmas se o něm zmiňuje k roku 1123. O jeho synovi se předpokládá, že (jak bylo v tehdejších Čechách zvykem) navázal na otcovu církevní kariéru, stal se kanovníkem a někdy po roce 1148 i pražským proboštem.

Kosmas ke svému životnímu dílu sbíral materiál a snad i načrtával některé odstavce delší dobu, od roku 1118 zřejmě i zapisoval poznámky o běžných událostech. Samotnou kroniku pak sepisoval až během několika posledních let života. Práci na kronice ukončil po dalších čtyřech kapitolách. Kroniku ukončila Kosmova smrt 11. října 1125.

Význam Kosmovy kroniky je pro nás všechny zřejmý. Stala se pramenem pro veškeré pátrání po českých nejstarších dějinách, na ni navazovala další studia, která ozřejmila mnohé tajemnosti i nejasnosti našich dějin. V neposlední řadě se stala zdrojem hrdosti na naše dějiny i naše předky.

Mgr. Jitka Šedivá

„NEPOKOJNÉ JE SRDCE NAŠE, DOKUD NESPOČINE V TOBĚ“

Citát v nadpisu tohoto příspěvku je z pera biskupa a učitele církve v období pozdního římského císařství a světce katolické církve, jehož svátek připadá na 28. srpna. Augustinus, zvaný též „učitel Západu“, je jeden z nejvýznamnějších raně křesťanských filozofů a teologů. Augustin nebo Augustýn není příliš časté jméno, se kterým se v českých krajích potkáváme. Jednoho z mála nositelů tohoto jména máme ale docela blízko a potkáváme se s ním takřka každodenně v Libáni. Je jím libáňský pan děkan R. D. Mgr. Augustín Števica. Rodiče pro něho křestní jméno nehledali dlouho. Libáňský pan farář se totiž přesně na svátek sv. Augustýna také narodil. Na konci léta ovšem neslaví pan farář jen vlastní svátek a narozeniny, ale rovněž si připomíná, že 1. září roku 1995 byl jmenován duchovním pastýřem v libáňské farnosti a 13. září 1995 poprvé zahájil svoji libáňskou duchovní službu mší. Je to tedy letos rovných třicet let.

Jeho cesta k pastýřské službě nebyla ani přímá, ani rovná a ani jednoduchá; jak by také mohla být, když v době, kdy by se chtěl ucházet o studium v katolickém semináři, tady tvrdě vládla ruka bolševika.

Augustín Števica pochází z východního Slovenska, kde měla a má katolická církev a víra své silné kořeny. K víře ho vedli jeho prarodiče, stejně jako jeho dvě sestry a dva bratři. Nejstarší bratr jako jediný pracuje v občanském povolání, je kostelníkem. Obě sestry vstoupily do kláštera, staly se řeholnicemi. Druhý bratr je rovněž členem řádu lazariánů v západních Čechách. Augustín chtěl také vstoupit do semináře, ale nebylo mu to umožněno. Šel tedy do učení na opraváře zemědělských strojů – mechanizátora a několik let po vyučení pracoval jako technik. Na prosbu svých sester začal počátkem 80. let pracovat jako správce a topič v klášteře. V roce 1986 se mu podařilo dostat se do kněžského semináře

v Litoměřicích a později také na teologickou fakultu v Praze. Jak sám s úsměvem říká, ač nevelký vzrůstem, přeci z řad studentů trochu vyčníval. Bylo mu totiž hodně přes třicet let a cítil se být na studium už trochu více „dospělý“. Přesto právě s podporou svých výrazně mladších spolužáků nakonec zvládl i složitosti studia, jakým byla například latina.

Jeho prvním působištěm se stalo město Most – tehdy i dnes problémová lokalita s proslulým sídlištěm Chánov. Romská komunita však patří do kategorie silně věřících občanů. Proto není divu, že se v mosteckých školách běžně vyučovalo v 90. letech minulého století náboženství a že měl páter Števica plné třídy dětí. Stejně tak i další běžný život značné části Mostečanů byl protkán vírou a církevním životem. Ať už se jednalo o křty, první svaté přijímání, svatby a církevní pohřby, kterých měl někdy páter Števica i šest za den.

V roce 1995 obdržel „umístěnku“ do Libáně, pro něho docela neznámé městečko, v té době vlastně ještě jen obec. Na moji otázku, s jakou představou či cílem do Libáně přicházel, odpovídá, že smyslem jeho působení bylo a je sloužit lidem. Služba se ale v průběhu staletí dosti proměnila. Tytam jsou doby, kdy se důstojný pán jen připravoval na mše a další církevní obřady. Farnost Libáň započala svoji existenci už v roce 1370. Ano, čtete datum správně. Bylo to za vlády Karla IV. Od roku 1665 byla i matričním úřadem. Tak jak rostl význam města Libáně jako správ-

ního, kulturního a společenského centra s vlastním soudem i hrdelním právem, tak mocná byla i katolická církev s početnými věřícími. Těžko říct, proč po první světové válce tak moc katolická církev oslabila ve srovnání s protestantskými církvemi, že v Libáni neuhájila ani neškodnou sochu sv. Josefa na náměstí a musela ustoupit dominantní soše Husově. Postupně ubývalo i lidí na mších a na počátku devadesátých let, kdy se uvolnily hranice a vytvořily se podmínky pro soukromé podnikání, nějak na modlení a duchovní hygienu nezbýval čas. K velké lítosti pana faráře se rozpadl i pěvecký sbor, který při kostele sv. Ducha působil. Samozřejmě velkou roli v tom hrala i přibývající léta členů sboru, ale žádní noví pěvecký sbor nedoplnili. Jako významné události v životě Libáně za svého působení ve farnosti vidí páter Ševica opětovné prohlášení Libáně městem v roce 1999 a dvě návštěvy papežského nuncia Giovanniho Coppy.

S ním se seznámil díky svým sestrám v Římě za dob studií. Šťastná náhoda tomu chtěla, že v roce 1990, kdy byl G. Coppa jmenován papežským nunciem v Československu, byl páter Ševica určen, aby pomohl G. Coppovi s oblékáním svátečního roucha při jeho inaugurační mši. Coppa se kupodivu hned rozpomenul na studenta z Říma a od této chvíle se stali přáteli. G. Coppa působil ve funkci papežského vyslance až do roku 2001, poté byl jmenován kanovníkem baziliky sv. Petra v Římě, kde ho každoročně P. Ševica o prázdninách navštěvoval. Přátelství trvalo až do Coppovy smrti v roce 2016.

I přes prořídlé řady věřících neztrácí děkan Ševica víru ve smysl své práce. Je jedno, jestli mluví k zástupům nebo hrstce věřících. Kostel je otevřený pro všechny bez rozdílu, víra je cestou, jak najít duševní klid a vnitřní vyrovnání. Nelze zpochybnit nebo vymazat z paměti národa, že celá naše historie, kultura, etika, společenské normy jsou založeny na křesťanských principech už od dob knížete Bořivoje a jeho choti kněžny Ludmily. Naší historií je ověřen Kristův příslib: „Já jsem s vámi až do skonání světa.“ To je jistota, že jsme pod Boží ochranou, to je směr pro náš život.

Popřejme páteru Ševicovi do dalších let působení v Libáni hlavně pevné zdraví a hodně sil při výkonu jeho nelehké služby.

Podle rozhovoru s P. Augustínem Ševicou na libáňské faře 4. 9. 2025

zpracovala Pavla Čížková

KULTURA

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ NA 4. ČTVRTLETÍ ROKU 2025

ŘÍJEN

4. 10. Travesti show skupiny ***Techtle Mechtle*** **Hostinec u Maruny** v Kulturním domě Libáň od 15.30 a 19 hodin

11. 10. Závěr 25. ročníku hudebního festivalu Foerstrovy dny 2025 – **Mladoboleslavský komorní orchestr** pod taktovou Jiřího Nováka se sólisty ***Václavem Hudečkem*** a jeho žákem ***Janem Novákem.*** Zazní oblíbené skladby houslového repertoáru: Dvořákovy valčíky, Bachův houslový dvojkoncert, drobnosti od Čajkovského, Mozarta a Vivaldiho v Kulturním domě Libáň od 19 hodin

16. 10. Cestopisná přednáška ***Petra Nazarova*** **Severní Indie** v zasedací místnosti v přízemí MěÚ Libáň od 18 hodin

24. 10. Divadelní komedie ***DS Tyl Mnichovo Hradiště*** **Tchýně na zabití** v Kulturním domě Libáň od 20 hodin

LISTOPAD

1. 11. Přehlídka loutkových divadel **Řezníčkova Libáň 2025** – představení ***LD Martínek Libáň*** pohádka **Kašpárek vždy vítězí** v loutkové scéně Kulturního domu Libáň od 15 hodin

6. 11. Cestopisná přednáška ***Jiřího Kafky*** **Pobřeží Slonoviny** v zasedací místnosti v přízemí MěÚ Libáň od 18 hodin

8. 11. Přehlídka loutkových divadel **Řezníčkova Libáň 2025** – představení ***LD Zvonek Hořice*** pohádka **Začarovaný Kašpárek** v loutkové scéně Kulturního domu Libáň od 15 hodin

9. 11. **Informační přednáška a promítání 1. dílu filmu Fenomén uzdravení** v zasedací místnosti v přízemí MěÚ Libáň od 14 hodin

13. 11. Vzpomínky ***MUDr. Viléma Hofmana*** **Konec druhé sv. války na Jičínsku** v zasedací místnosti v přízemí MěÚ Libáň od 18 hodin

15. 11. Přehlídka loutkových divadel **Řezníčkova Libáň 2025** – představení ***LD Srdíčko Jičín*** v loutkové scéně Kulturního domu Libáň od 15 hodin

15. 11. **Výroční schůze SDH Psinice** v hasičské zbrojnici v Psinicích od 17 hodin

20. 11. Přednáška ***Mgr. Josefa Matouška*** **Školství za 1. sv. války** v Kulturním domě Libáň od 18 hodin

22. 11. Přehlídka loutkových divadel **Řezníčkova Libáň 2025** – představení ***LS Rolnička Nová Paka*** v loutkové scéně Kulturního

domu Libáň od 15 hodin

23. 11. Koncert **Klasické perly a muzikálové hity** – vystoupí ***Jana Ryklová*** (soprán) a ***Michal Bragagnolo*** (tenor) v kostele sv. Ducha v Libáni od 15 hodin

28. 11. **Slavnostní rozsvěcení vánočního stromu** na náměstí Svobody v Libáni od 17 hodin

29. 11. Přehlídka loutkových divadel **Řezníčkova Libáň 2025** – představení ***LD Rolnička Benátky nad Jizerou*** v loutkové scéně Kulturního domu Libáň od 15 hodin

PROSINEC

3. 12. **Výlet pro seniory Libáňska na zámek Žleby a do Kostnice v Sedlci** – odjezd z náměstí Svobody v Libáni v 8 hodin

13. 12. **Vánoční koncert Kyzivátovy kapely Libáň** v Kulturním domě Libáň od 17 hodin

14. 12. **Vánoční koncert Kůsovic koledníků** ve spolupráci s Mariánskou zahradou v kostele sv. Ducha v Libáni od 15 hodin

21. 12. **Vánoční koncert Kůsovic koledníků** ve spolupráci s Mariánskou zahradou v kostele sv. Jiří v Psinicích od 15 hodin

Dharamshala – místo současné tibetské exilové vlády, Rishikesh – na úpatí Himaláje se už od dob Beatles těší pověsti „hlavního města jógy“, Váránasí – jedno z nejstarších osídlených míst světa, Kumbh Mela – největší hinduistická pouť. O tom a dalších zajímavostech Indie vám bude vyprávět Petr Nazarov.

FOERSTROVY DNY 2025

25. ROČNÍK HUDEBNÍHO FESTIVALU

ZÁVĚREČNÝ KONCERT FESTIVALU

MLADOBOLESLAVSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR

Pod taktovkou Jiřího Nováka vystoupí sólisté

VÁCLAV HUDEČEK A JAN NOVÁK

housloví virtuosové

– koncert vynikajícího učitele

a vynikajícího žáka

Sobota 11. října 2025 od 19 hodin

Dům kultury Libáň,

Vstupné Kč 150,–

****

VSTUPENKY JSOU V PRODEJI V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ LIBÁŇ, REZERVACE NA TELEFONNÍM ČÍSLE 724 772 104

DĚTI DO 15 LET MAJÍ VSTUPNÉ ZDARMA

KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

ZO TRADE s.r.o. – FOUKANÁ TEPELNÁ IZOLACE, DOPRAVNÍ STAVBY, TRANSPORT

DEBLICE - lesy

GAS TOP PETR SOUKUP – VODA, TOPENÍ, PLYN

GRADACE – Vysokorychlostní připojení k internetu, Prodej a servis výpočetní techniky

PZZ Záhornice a.s.

aveflor®

PETROF PIANOS SINCE 1864

Věděli jste, že se na Pobřeží slonoviny nachází největší křesťanská katedrála světa a nejsou tady vůbec žádní sloni? Jídlo, pouliční život, fotbal, bohoslužba, krokodýli, úchvatné pobřeží Atlantiku. Ale také Adjahui, nejšpinavější město v zemi a přepadení za bílého dne. Spousta adrenalinu a poznání na sólo tripu západní Afrikou na přednášce Jiřího Kafky.

MĚSTO LIBÁŇ POŘÁDÁ VÝLET PRO SENIORY LIBÁŇSKA

3. PROSINCE 2025

NA ZÁMEK ŽLEBY A DO KOSTNICE V SEDLCI

Odjezd z Libáně z nám. Svobody v 8 hodin, návrat cca v 16 hodin

Program: prohlídka zámku Žleby, oběd v hospůdce U Kosů, komentovaná prohlídka sedlecké kostnice nebo katedrály Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele

Město Libáň hradí seniorům Libáňska dopravu a prohlídky

Zájemci, hlaste se do 28. 11. 2025 na tel. č. 724 772 104 nebo v libáňské knihovně

25. ROČNÍK FOERSTROVÝCH DNŮ JDE DO FINÁLE!

Poslední a asi nejočekávanější koncert letošního 25. ročníku libáňského hudebního festivalu Foerstrovy dny se blíží mílovými kroky. Mladoboleslavský komorní orchestr pilně zkouší, pan dirigent Jiří Novák zkouší, mladý houslový virtuoz, laureát houslové soutěže letošního Pražského jara Honza Novák zkouší a Václav Hudeček, nestor české houslové školy... asi taky trochu zkouší. Vždyť je čekáme v Libáni už v sobotu 11. října, kdy svým vystoupením budou tento půlkulatý ročník uzavírat. Čtvrt století není vůbec krátká doba na množství práce a úsilí, které jsme organizaci festivalu museli věnovat. Na druhou stranu to zase není tak moc dlouhá doba na to, abychom zapomněli na všechny ty báječné umělce – pěvce a pěvkyně, klavíristy, houslisty, komorní soubory, pěvecké sbory, herce a recitátory, kteří vám udělali svým vystoupením radost. Já na ně často vzpomínám, stejně jako na zakladatele festivalu Pepu Stránského a Zdeňka Vokurku. A děkuji za to, že jsem měla tu příležitost zapojit se do práce kolem festivalu. Taky jsem ráda, že jsme ještě stihli představit libáňskému publiku umělce, kteří se na nás usmívají už jen z hudebního nebo hereckého nebe. Musím myslet na Haničku Maciuchovou, Radovana Lukavského, Karla Zicha, Gábi Vránovou, Otakara Brouska, Luďka Munzara, dirigenta Oldu Vlčka.

Jan Novák

Cením si velice, že třeba právě z houslí nám chybí pozvat už jen Honzu Mráčka a že v Libáni byla opravdu kompletní houslová elita: Hudeček, Šporcl, Ženatý, Vodička, Špaček, Novák, příští rok malý Vojta Fišera. A jsem přešťastná, že jsem mohla Evě Urbanové natrhat v ličenském lese kytičku konvalinek. A že díky její árii Kostelničky jsem se poprvé v životě vydala do Národního divadla na Její pastorkyňu. Obdivovala jsem Gábinku Beňačkovou, jak ona to dělá, že má tak nadýchanou hřívu. Stejně jako jsem v dětství toužila ťukat na psací stroj, toužila jsem brnknout si na struhu u harfy. A Janička Boušková mi to dovolila☺. A vůbec největší radost máme (teď už mluvím i za své drahé kolegyně Lucku Hlaváčkovou a Liběnu Šolcovou), když ji můžeme s vámi sdílet, když odcházíte ze sálu s úsměvem a spokojení. Snad nebude naše přání neskromné: držte nám palce a buďte s námi i v další pětadvacítce.

Za o. p. s. Foerstrovy dny, hudební festival Pavla Čížková

LOUTKOVÉ DIVADLO MARTÍNEK

Novou divadelní sezónu budeme zahajovat jako každý rok loutkářskou přehlídkou amatérských souborů „Řezníčkova Libáň 2025“. Je to již 24. ročník, který otevřeme v sobotu 1. listopadu představením „Kašpárek vždy vítězí“. Touto pohádkou se uvede domácí soubor Martínek. Přehlídka bude dále pokračovat celý měsíc listopad, kdy se představí další amatérské soubory. Podrobné informace naleznete na našem facebooku a instagramu. Těšíme se na vaši návštěvu.

Hana Grossmanová

LETNÍ KINO

Znovu po roce navštívilo Libáň opět putovní kino, tentokrát trochu netradičně v pátek, a to 1. srpna. Promítala se česká filmová komedie „Jak se nám to mohlo stát!?“ v hlavních rolích s Bolkem Polívkou, Miroslavem Donutilem, Jitkou Čvančarovou a Evou Leinweberovou. Projekce filmu se zúčastnilo kolem 75 občanů a myslím si, že odcházeli spokojeni, neboť jim sami aktéři filmu svým vystoupením několikrát vyloudili značný úsměv ve tvářích. Letos jsme ani nezmokli, což se počítá také k dobru. Takže opět za rok se budeme těšit znovu na viděnou na nějakém novém filmu a věřím, že se budeme všichni dobře bavit.

Jan Smetana

TANEČNÍ KURZ

V červenci proběhl v Kulturním domě v Libáni kurz tance a společenské výchovy pod vedením tanečního mistra Jiřího Šulce. Kurzu se zúčastnilo dvacet chlapců a děvčat, kteří absolvovali devět lekcí výuky, dvě prodloužené (maškarní a kloboukovou) a závěrečný věneček.

Děti se naučily nejen tančit, ale i základy společenské vý-

chovy. Také si zasoutěžily – o nejlepší taneční pár, o nejhezčí klobouk či o nejnápaditější masku. Děvčata si vyzkoušela, jak se chlapcům v létě tančí v saku, kravatě a rukavičkách, chlapci zase tančili s vysoukanými nohavicemi. Lekce nebyly jen dřinou a drilem, ale především zábavou. Nejvíce snad pro maminky a babičky, které pravidelně snažení svých už dospívajících dítek sledovaly a oceňovaly nejen kroky a pokroky kurzistů, ale i vtípky tancmistra.

Závěrečný věneček byl velmi vydařený. Nejprve diváky potěšila po-

lonéza a poté přehlídka tanců, které se účastníci během kurzu naučili. Navzájem si vyměnili drobné dárečky a provedli po parketu i svoje rodiče, prarodiče či sourozence.

Věřím, že všem se taneční kurz líbil. Na závěr děkujeme zaměstnancům Odboru technických služeb města Libáň za vzornou přípravu sálu na jednotlivé lekce a všem, kteří pomáhali při pořádání této akce.

Lucie Hlaváčková

SPOLEK DĚTENICKÝ BETLÉM, Z. S.

Jsme hrdí na práci svých předků, na jejich píli a úsilí.
Pátrejte po rodinných kořenech, obnovte zmizelé tradice.

Vážení spoluobčané – čtenáři Libáňských novin, po odmlce vás opět zdravíme jménem spolku Dětenický Betlém, z. s. Jak víte z poslední naší zprávy, v ZŠ Dětenice v uplynulých měsících a roce probíhala rekonstrukce, která si vyžádala zavedení výuky v náhradních prostorách. Těmito se stal Památník Foerstrova rodu v Osenicích a pro náš spolek to znamenalo přerušení činnosti expozice betléma a jeho odstěhování. Betlém, figury ale i my ze spolku jsme si vzali „volno“..., které snad právě teď končí!

Škola byla po opravě zdárně zkolaudována. Výuka se tak od září vrátila do budovy v Dětenicích. Spolek tak mohl obecnímu zastupitelstvu zaslal žádost o souhlas s pokračováním užívání dříve zapůjčených prostor v památníku a tedy obnovení expozice Dětenický Betlém. O naší žádosti bude rozhodovat zastupitelstvo dne 30. září 2025, prosím držte

nám palce!

Pokud souhlas obdržíme, pak naše sezóna začne v sobotu 6. prosince 2025, kdy budeme mít otevřeno od 14 do 18 hodin, dále pak každou sobotu ve stejném čase. A jak již bylo zvykem v posledních letech, plánujeme i doprovodnou výstavu.

Pro potvrzení o znovuotevření expozice sledujte nejnovější aktuality na našem Facebooku „Zachraňme Dětenický Betlém“, dále webové stránky www.detenickybetlem.cz, vyhlížejte naše letáčky ve vývěskách nebo pečlivě poslouchejte zprávy v místním rozhlase, ať již v Libáni, Dětenicích nebo v přidružených i okolních obcích.

Pohyblivý a ozvučený betlém vytvořený v letech 1895-1910 rukou fotografa Vincence Novotného, rodáka z Dětenic a v pozdějších letech udržovaný jeho synem Josefem Novotným, fotografem v Libáni

Pevně věříme, že zavítat k nám opět budete moci pro chvíli klidu, rozjímání, ze sousedské sounáležitosti anebo pro schování se před nepříznivým počasím. Těšíme se na setkání s každým, kdo s dobrým úmyslem přijde!

Adresa expozice: Památník Foersterova rodu v Osenicích, č. p. 27 (GPS 50.3708611N, 15.1591636E).

Děkujeme, že k nám nalézáte cestu.

Jan Volák, předseda spolku a prapravnuk Vincence Novotného

CO JE NOVÉHO VE ŠKOLE?

Přesně v pondělí 1. září v 7.45 otevřela budova svoje vstupní dveře 255 žákům prvního i druhého stupně, 18 učitelům a 8 asistentkám pedagoga. Z celkového počtu žáků bylo 28 prvňáčků – 19 chlapců a 9 dívek, které hned u vchodu za dohledu dojatých rodičů i prarodičů přivítala paní učitelka Mgr. Jana Šmejcová spolu s paní asistentkou Jiřinou Zahradníčkovou. Vydatně jim pomohli naši nejstarší žáci z devátých ročníků, kteří budou ve spolupráci s prvňáčky pokračovat po celý školní rok.

Novými tvářemi v našem pedagogickém sboru jsou paní učitelky Mgr. Lenka Dajčová (Aj, Vv), Mgr. Lenka Dorušková (Aj, Nj, Hv, Inf) a Mgr. Nikola Fejfarová (4.A).

Letní měsíce byly pro naši školu časem nejen odpočinku, ale i proměn. Během prázdnin byly rekonstruovány toalety pro chlapce i dívky na prvním stupni. Jsou krásné, čisté a voňavé – a já pevně věřím, že si jich žáci budou vážit a chovat se k nim tak, aby vydržely co nejdéle. Pan školník se postaral o výmalbu v první třídě a o výměnu světelných trubic na celém prvním stupni. Další novinkou je nový kryt kanalizace na chodbě vedoucí k tělocvičně. Díky němu bude cesta za sportem o něco příjemnější. Školní družina si bude moci užívat zahrady a před přímým sluncem ji budou chránit dva nové veliké slunečníky, ty třeba využijí i vyučující, kteří se rozhodnou pro výuku venku.

Chci poděkovat všem zaměstnancům školy za jejich obrovskou práci během léta. Nepedagogickým pracovníkům za pečlivý úklid a přípravu prostor, učitelům a asistentkám pedagoga za nápaditou a vkusnou vý-

zdobu tříd i chodeb. Díky všem přivítala naše škola nové i stávající žáky s otevřenou náručí.

Milí žáci, přeji vám, ať je tento školní rok plný objevů, přátelství, radosti a úspěchů. Ať se vám daří ve škole i mimo ni – a ať se sem každý den vracíte s úsměvem.

Mgr. Kateřina Janoušková

1.A

1. září měli svůj velký den i naši noví prvňáčci. Poprvé museli sami vystoupat po starých kamenných schodech k velkým dveřím do školy. Tam je přivítala paní ředitelka a jejich nová paní učitelka. Paní asistentka Jiřinka je pak předala deváťákům a ti je dovedli do jejich krásně vyzdobené třídy. Tam se prvňáčkové poprvé posadili do školních lavic. Přivítal je pan starosta, dostali dárky od města, paní knihovnice jim přečetla pohádku…. a najednou už tyto dětičky patří do školy!

Teprve v úterý měli školáčci čas pořádně se porozhlédnout kolem sebe a seznámit se s novým prostředím. Velmi hezky a zodpovědně jim v těchto důležitých a nelehkých životních chvílích pomáhali deváťáci. Moc je za to chválím! Prvňáčkům tak dvě hodiny rychle uplynuly, vše si pochvalovali, zbavili se počátečních obav a už se těší na učení ☺.

Mgr. Jana Šmejcová

ROČNÍKOVÝ PROJEKT V 5. ROČNÍKU – SVOBODNÁ SPOLEČNOST

Žáci 5. ročníku hned na začátku školního roku splnili svůj ročníkový projekt, kdy si volili dva zástupce do školního parlamentu. Den před volbami se přihlásili zájemci o kandidaturu, kterých bylo celkem šest. Každý kandidát si doma připravil svou volební řeč, proč by měl být

zvolen. V den voleb jsme slyšeli tři skvělé proslovy. Tři kandidáti si svou kandidaturu rozmysleli a z voleb se bohužel odhlásili. Každý volič dostal svůj voličský průkaz, který předložil volební komisi. Volební místnost byla umístěna na chodbě, kde přihlížela na správnost voleb volební komise složená z paní uč. Kosinové a třídní asistentky Nely Baborákové. Po předložení volebního průkazu dostali voliči volební lístek a za plentou zvolili kandidáta. Následně vhodili lístek do volební urny. Volby proběhly řádně a ukázaly, že demokracie funguje i na školní úrovni a že každý hlas je důležitý. Naši zvolení zástupci mají před sebou spoustu práce. My jim přejeme mnoho úspěchů a doufáme, že nás budou řádně v parlamentu zastupovat.

Mgr. Stanislava Kosinová

ADAPTAČNÍ NOC ŠESŤÁKŮ

Druhý týden školního roku se na naší základní škole konala adaptační noc pro nové šesťáky, která měla za cíl usnadnit žákům přechod z prvního na druhý stupeň, posílit třídní kolektiv a také se více seznámit a sblížit s novou třídní učitelkou.

Program byl pestrý a děti si jej velmi užily. Hned na začátku se společně pustily do pečení domácí pizzy, kterou si pak i společně vychutnaly. Následovalo tvoření, kdy každý si vyrobil vlastní třídní tričko, které bude pro ně připomínkou této noci. Nechyběly ani různé stmelovací hry, při nichž se děti učily spolupracovat, vzájemně

si pomáhat a také lépe poznávat samy sebe i své spolužáky. Hráli jsme také hry, které nás naučily, jak se chovat k druhým lidem.

Po setmění čekal šesťáky ještě společný film a po něm pro ně bylo připravené malé, ale děsivé překvapení, které prověřilo jejich odvahu.

Adaptační noc se nesla ve znamení přátelské atmosféry a radosti z nových zkušeností. Žáci odcházeli nejen s úsměvem, ale i s novými společnými zážitky.

Mgr. Nikola Garajová, třídní učitelka

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

S příchodem září se školní družina opět naplnila dětským smíchem, radostí ze setkání a očekáváním nových dobrodružství. První dny nového školního roku se nesly v duchu sdílení prázdninových zážitků, seznamování se s režimem družiny a především představení celoročního plánu, který letos nese název **„Cesta za zvířátky“**. Děti se postupně vydají na pomyslnou cestu napříč kontinenty, ekosystémy i ročními obdobími, aby poznaly život různých zvířat – od domácích mazlíčků, hospodářských zvířat přes lesní tvory až po exotické obyvatele džungle či oceánů. Každý měsíc bude věnován jiné skupině zvířat a aktivity budou zahrnovat tvoření, hry, čtení, poznávání a další různorodé činnosti.

Školní družina se opět stane nejen místem odpočinku po vyučování, ale i prostorem pro objevování světa, rozvoj fantazie a budování vztahů. Cesta za zvířátky právě začíná – a my se těšíme, kam nás společně zavede.

Bc. Jitka Králová, DiS., Jiřina Zahradníčková, DiS.

ZE ŽIVOTA ŠKOLKY

ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Těšíme se do školky,
na kluky a na holky.
Ať je léto nebo zima,
ve školce je vždycky prima…

Vstup dítěte do školky je jeho prvním krokem do společnosti. Ten s sebou přináší množství změn – jiný režim dne, přítomnost mnoha dalších dětí, akceptování cizí osoby jako osoby klíčové. Chcete-li umožnit svému dítěti, aby v mateřské škole snadno zvládlo své první odloučení od rodiny a bylo úspěšné a přijímané v kolektivu, veďte dítě k samostatnosti. Zvažte, jak dobře dítě připravíte na situaci, kdy mu nebudete stále po boku. Rozvíjejte jeho samostatnost a povzbuzujte jej, když říká: „Já sám!“. Tříleté dítě je stále ještě malé a roztomilé. Zprvu je pohodlnější za dítě vše řešit, věřte však, že tato cesta nevede ke spokojenosti a štěstí vašeho dítěte v budoucnu.

Naše mateřská škola je otevřená dítěti, jeho potřebám a individuální práci s ním. Za velmi důležité pokládáme i úzkou spo-

lupráci s rodinou. Matka společně s otcem se stávají prvními, kdo působí na dítě, mají tedy největší podíl na kvalitě jeho osobnosti.

A co můžeme pro výchovu a vzdělávání udělat my, pedagogové v mateřské škole? Pro nás učitelky je prioritou zaměřit se na rozvoj tvořivosti, svobody a vlastních schopností dítěte. Nedílnou součástí je v mateřské škole komunikace s dětmi, kde základem je umět dítěti naslouchat a sdílet jeho pocity. Proto je podle našeho názoru dobrým pedagogem ten, kdo je dobrý pozorovatel. Právě pozorování dětí je nejdůležitější při volné hře, která probíhá při příchodu dětí do mateřské školy. Volná hra je přínosná pro budoucí život dítěte. Dítě má po příchodu do naší mateřské školy právo volby – samo si vybírá s čím, jak a s kým si bude hrát – a prožije si roli jako ve skutečnosti. Není zde opomenuta ani hra na někoho (např. na lékaře, na prodavače, na kadeřnici, na policisty). Během těchto her si děti vytvářejí vztahy, které jsou pro budoucí život nepostradatelné. Zde hlavně dochází k přirozeným konfliktům (nedorozuměním), a tak se děti postupně učí domluvit se, ustoupit, poskytnout pomoc, zastat se kamaráda, požádat o pomoc apod. Učitelka zasahuje do volné hry pouze tehdy, když hra směřuje směrem, který není vhodný. Je důležité nechat problém vyřešit samotné děti, popřípadě je navést na dobrou cestu, a to nejlépe formou otázek. Kdy jindy se mají děti naučit řešit problémy než v kolektivu mateřské školy a svých vrstevníků? Právě tyto sociální zkušenosti, které dítě získá ve školce, určí jeho vztah k ostatním a roli ve skupině, učí se tak dělit s ostatními, respektovat pravidla skupinového soužití, překonávat své první životní těžkosti a poznávat, co to znamená navazovat přátelství. Těšíme se na vás v novém školním roce 2025/2026.

Kolektiv učitelek MŠ Libáň

ROZHOVOR S PANEM STAROSTOU PETREM SOUKUPEM

Jak vypadá váš běžný den?

Velmi brzy ráno vstávám a zpravidla začínám ve firmě se svým synem, kde řeším nějaké důležité věci, a pak přecházím na městský úřad, kde řeším chod města. Na volný čas už mi moc času nezbývá, ale přesto mám koníčky, které mě baví a naplňují. Velice rád se věnuji své zahradě a z těch méně obvyklých koníčků je to pilotování letadla.

Jakému sportu jste se v dětství věnoval?

Asi v páté třídě jsem nastoupil do atletické školy v Liberci a věnoval jsem se tomu až do svých sedmnácti let. Jezdil jsem po světě, myslím, si, že jsem byl docela úspěšný, ale pak jsem ze zdravotních důvodů skončil.

A jaké sporty máte rád?

Odpovím obráceně. Nemám moc rád kolektivní sporty. Raději mám, když každý hraje sám za sebe, když můžu soutěžit sám za sebe, například v atletice. Tam se počítá jen můj vlastní výsledek. Ale samozřejmě na fotbal i hokej se podívám rád.

Kdybyste nebyl starosta, čemu byste se chtěl věnovat?

Kdybych nebyl starosta, tak se věnuji podnikání více než teď.

Máte nějakou osobnost (ať už z historie nebo současnosti), která vás v životě inspiruje?

Osobností by se dalo jmenovat hodně. Já bych to rád rozdělil na dvě osobnosti z politiky a dvě osoby z kulturního života, i když mají spolu hodně společného. Protože jsem se dal na komunální politiku, která mě zajímá, z politické stránky bych chtěl jmenovat prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka a současného prezidenta Petra Pavla. Je potřeba ale také jmenovat někoho z kulturní nebo z intelektuální sféry. Tam bych rád jmenoval prvního českého prezidenta Václava Havla, jehož názory já sdílím a líbí se mi. A pak z ryze kulturní oblasti herce, dramatika a spisovatele Jana Wericha. Tam já čerpám do dneška z jeho mouder, která „trousil“ kolem sebe.

Co je podle vás nejdůležitější hodnota, kterou se snažíte předat svým dětem nebo mladším lidem ve svém okolí?

Na to je složitá odpověď. Má to ale vazbu k osobnostem, které jsem si vybral. Zásadní je pro mě slušnost, protože v dnešní době je pro mě absolutně nepřijatelné to, jak se lidé k sobě chovají. Dál je to vztah k zemi a místu, ve kterém bydlím, protože jedině tak jsem ochoten a schopen tomu něco dát. Potom to jsou pragmatické pojmy jako je svoboda, de-

mokracie a nechtěl bych o ně přijít. To jsou pro mě hodnoty, které osobně preferuji.

Co Vám v poslední době udělalo radost mimo práci na radnici?

Největší radost mám ze svých dětí a vnoučat, a to jednak proto, že se jim daří, ale hlavně proto, že jsou všichni zdraví.

Jaká vlastnost na Vás samotném Vám životě nejvíc pomohla a kterou byste si naopak rád zlepšil?

Za svoji kladnou vlastnost považuji určitou cílevědomost, uváženost budoucích kroků a na tom si zakládám. A pak tu je vlastnost, o které všude mluvím, která se mi nedaří a asi ani nebude dařit zlepšit, a to je, že se nerad účastním akcí, kde je hodně lidí. Vím, že je to divné, protože od starosty se očekává, že se bude prezentovat a ukazovat, ale já na to prostě nejsem, mám rád své soukromí.

Které místo v našem městě je pro vás nejosobnější a proč?

Nevyberu si místo přímo ve městě. Je to rybník Stejskal. Já u rybníka Stejskal a v jeho okolí strávil se svými kamarády celé dětství. My jsme tam chodili do těch jedenácti až dvanácti let. Hráli jsme si na Rychlé šípy, chodili jsme tam a stavěli si přístřešky, bunkry a takové věci. Teď už tam chodím s vnoučaty pravidelně. Chci jim ukázat, kde jsem trávil dětství.

Rybník Stejskal

Jaké máte plány do budoucna?

Chtěl bych trávit více času s rodinou a hodně cestovat po České republice, ale i do zahraničí. Nejlépe si odpočinu u svých zájmů – lyžování, letectví a při jízdě na motorce. Veškeré plány a záměry bych rád realizoval, když zdraví dovolí.

Co plánujete udělat s hřištěm ve Psinicích?

V první fázi dojde k realizaci kanalizace ve Psinicích, která bude probíhat v nejbližším období. Následně, v roce 2026, je plánováno vybudování dětského hřiště ve Psinicích a Křešicích.

Můžete nám prozradit váš nejoblíbenější citát?

Jak říká Jan Werich: „Když už člověk jednou je, tak má koukat, aby byl. A když kouká, aby byl, a je, tak má být to, co je, a nemá být to, co není, jak tomu v mnoha případech je."

Pokud se vám náš rozhovor líbil, můžete nám dát vědět, kterou osobnost bychom měli vyzpovídat příště na telefonní číslo 773 061 259.

Pana starostu zpovídali žáci devátého ročníku – Beáta Komárková, Šimon Brožek, Denis Horák a Štěpán Ječný

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR PO ROCE ZPĚT

Spolek Libáňské sluníčko uspořádal v týdnu od 11. do 15. srpna 2025 tradiční příměstský tábor pro děti z Libáně a okolí. Zúčastnilo se jej celkem 27 dětí, které během pěti dnů prožily mnoho dobrodružství, poznávání i společné zábavy.

Program byl pestrý a každý den přinesl něco nového. V pondělí jsme se věnovali zálesáckým aktivitám. Učili jsme se stavět stan, pracovat s buzolou či poskytnout první pomoc. V úterý jsme se vydali na výlet do Mladé Boleslavi, kde děti nejprve zavítaly do mini Zoo a poté se seznámily s historií i současností české automobilky v Muzeu Škoda Auto. Velký úspěch měl také výlet do Prachovských skal, kde jsme objevovali krásy Českého ráje, užívali si výhledy a učili se poznávat přírodu. Velký ohlas má vždy přespávání ve škole. Jako obvykle jsme si i letos opekli dobroty na ohni, pak absolvova-

li stezku odvahy a někteří také přespání pod širým nebem. Kdo nechtěl spát venku, ustlal si v tělocvičně. Druhý den následovala návštěva planetária v Hradci Králové, kde se malí účastníci přenesli do světa hvězd, planet a vesmíru. V pátek proběhla naučná stezka a také závěrečné zhodnocení tábora.

Kromě výletů se děti během tábora věnovaly i hrám, sportovním soutěžím a tvořivým dílnám, během kterých si například fixami na textil dotvořily kšiltovku, kterou každý táborník obdržel. Po celý týden panovala přátelská atmosféra. Malí účastníci si odnesli nejen krásné zážitky, ale i nová přátelství a zkušenosti. Už nyní se těšíme na další ročník.

Nikola Garajová, Lenka Ječná a Jiřina Zahradníčková,
vedoucí příměstského tábora

KNIHOVNA

VU3V V LIBÁNI STÁLE FUNGUJE

Ano, konzultační středisko virtuální univerzity třetího věku v našem městě je stále činné, a to pod vedením tutorky střediska paní Hlaváčkové. Posluchači letního semestru ukončili 11. dubna 2025 posledním seminářem ročník 2024/25. Studium řídí a vyhodnocuje Provozně ekonomická fakulta (PEF) České zemědělské univerzity (ČZU) v Praze. Tato fakulta organizuje na závěr každého studijního roku na několika místech v republice závěrečné semináře, kde zúčastněná konzultační střediska dostanou zajímavé a statistické informace o průběhu posledního ročníku.

My jsme si z nabízených míst pro závěrečný seminář vybrali město Lomnici nad Popelkou s ohledem na vzdálenost a dostupnost z našeho města. Seminář proběhl ve velkém sále na zámku v Lomnici nad Popelkou. V předsednictvu zasedly dvě pracovnice ČZU, starosta a místosta-

rosta hostitelského města a vedení kulturního a informačního střediska města, které bylo konzultačnímu středisku VU3V nápomocné při organizaci semináře. Oficiální část proběhla dopoledne zprávami obou pracovnic ČZU, uvítacím projevem starosty hostitelského města, projevem ředitele kulturního střediska a předáním pamětních listů studentům. Tutorka našeho konzultačního střediska paní Hlaváčková byla vyzvána k podání informací o činnosti našeho střediska. Je dobře, že tyto informace o našem středisku a městě Libáň zazněly na fóru cca 400 zúčastněných lidí v sále.

Jen krátce k některým památkám, které bylo možné v průběhu dne vidět. Především už zmíněný barokní zámek z 18. století. Nejsou zde klasické prohlídkové trasy, ale památka je účelově využitá pro kulturní a společenské akce, jako jsou koncerty, plesy a besedy. Náměstí vévodí městská radnice ve stylu francouzské novogotiky a Mariánský morový sloup.

Po krátké polední přestávce na oběd v místní vietnamské restauraci, kde jsme byli spokojeni s obsluhou, výběrem i kvalitou jídel, jsme zahájili odpolední část. Z nabídky jsme si vybrali návštěvu místního soukromého pivovaru a areálu bývalé přádelny. Pivovar vznikl díky partě nadšenců z bývalého areálu po rekonstrukci a opravě. Dle slov průvodce se jim daří dobře, zájem o jejich pivo je větší, ale kapacitně nejsou schopni poptávku uspokojit. Pak jsme se přemístili do starého areálu fabriky Mastných, který dnes slouží jako muzeum. Jsou zde původní staré stroje, na tu dobu velmi moderní i ukázka modelu perpetua mobile. V horním patře se nachází sbírka motorek značky Raleigh, a to i velmi starých. K vidění toho bylo opravdu dost.

Závěrem je třeba říct, že organizátoři věnovali přípravě a provedení semináře velkou péči a pozornost. Patří jim za to velký dík. Já jsem cítil u všech účastníků z Libáně spokojenost s průběhem celého dne, také proto, že nám přálo počasí.

Je možné říci, že jsme úspěšně zakončili další rok VU3V. Už i další účastníci úspěšně ukončili deset semestrů a je naděje, že tomu tak bude i nadále, protože první seminář zimního semestru začíná 10. října 2025 a my se těšíme na nové účastníky. Přihlaste se a přijďte! Čekají vás dějiny oděvní kultury. Více na knihovnaliban.webk.cz/pages/virtualni_univerzita_tretiho_v.html.

Niedoba Karel

MÍSTNÍ SPOLKY

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ LIBÁŇ

V letních měsících měli hasiči hodně aktivit. Účastnili se několika soutěží, a to tradičního Kozodírského výstřiku, kde muži A skončili na pátém místě, muži B na šestém místě. Ženy zvítězily a děti skončily na druhém místě. Další soutěž se konala na Brodku, a to 16. ročník Brodeckého klání. Ženy se tentokrát nezúčastnily a muži A se umístili na osmém místě, muži B na sedmém místě. I když muži měli výborné časy v útoku, štafety se jim nedařily. Děti skončily na třetím místě. V doprovodné soutěži hod plyšákem v kategorii starších dětí jsme obsadili první a druhé místo. V soutěži žen v hodu válečkem, obsadila naše závodnice druhé místo. Děti se také zúčastnily okresního kola jednotlivců v běhu na 60 metrů s překážkami. Byl to pro nás úspěch, když starší

děvčata dosáhla času pod 20 vteřin, a to Tereza Jirásková 18.49 a Nikola Šonová 19.55.

Z další činnosti hasičů chci zmínit několik výjezdů naší zásahové jednotky k požárům, dopravním nehodám a hlavně k odstranění stromů spadlých na komunikace. Děkujeme členům jednotky za včasné výjezdy a za nelehkou práci. Další poděkování patří všem soutěžícím za dobrou reprezentaci našeho sboru. Je to jen malý výčet práce našeho sboru, neboť údržba techniky a práce v hasičské zbrojnici je samozřejmostí. Díky všem za práci.

Hakenová Naďa, jednatelka

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ PSINICE

30. srpna se naše soutěžní týmy mužů a žen zúčastnily hasičské soutěže na Brodku s názvem Brodecké klání. I přes původně hlášený déšť pršelo pouze při cestě na soutěž, ale pak se již počasí umoudřilo a celý den svítilo sluníčko.

První disciplínou byla netradiční štafeta na téma Maškarní ples. V prvním úseku se musel nazdobit sál, v dalším úseku se tančilo, ve třetím se vyzvedávala tombola a v posledním úseku bylo potřeba dotáhnout společensky unavenou manželku domů.

Nejprve se na start postavily celkem tři týmy žen. Náš tým se s celou štafetou popral velmi dobře a skončil na prvním místě s náskokem téměř tří sekund na druhý tým. Následovaly štafety mužů, kterých bylo přihlášeno celkem devět. Naši muži se snažili absolvovat všechny nástrahy štafety co nejlépe a výsledkem bylo šesté místo. Jako poslední odběhly štafetu čtyři týmy dětí. V přestávce mezi štafetami a útoky absolvovaly děti tradiční doplňkovou disciplínu – hod plyšákem. Poté začaly požární útoky, které jako první zahájily děti. Následovalo vyhlášení výsledků v kategorii dětí: 1. Zelenecká Lhota, 2. Sobotka, 3. Libáň, 4. Brodek.

Poté se na start požárních útoků připravily týmy žen. Naše ženy nenechaly nic náhodě a předvedly jeden ze svých nejrychlejších útoků a s časem 22,70 sekundy obsadily první místo. Ve druhém pokusu měly

čas o půl sekundy horší, ale žádný jiný tým je už nepřekonal, takže byly i v útocích na prvním místě.

Pak se na start postavili muži. Náš tým dosáhl času 22,99 sekundy. Ano, je to horší čas, než měly naše ženy a musíme se stydět. Tento čas po prvních kolech útoků stačil na třetí místo. Ve druhém pokusu jsme už svůj čas nevylepšili, ale další dva týmy nás ještě překonaly, takže jsme v útocích byli na pátém místě.

Jako tradičně se konala disciplína házení válečkem pro ženy a házení sudem pro muže, kde jsme měli své zástupce, ale na nejlepší příčky to letos nestačilo. V celkových součtech hasičské soutěže to dopadlo tak, že naše ženy opět, tak jako před rokem, zvítězily a muži skončili na šestém místě. Celkové pořadí:

Muži		**Ženy**
1. Staré Místo	6. Psinice	1. Psinice
2. Prodašice	7. Libáň B	2. Podhradí
3. Domousnice	8. Libáň A	3. Brodek
4. Běchary	9. Kozodírky	
5. Brodek		

Děkujeme tímto Michalovi Telenskému za výpomoc v požárních útocích a také děkujeme SDH Libáň za zapůjčení stříkačky.

Petr Sajdl

Z HISTORIE

STALO SE…

1340 – před 685 lety
Poprvé v historii byla Libáň nazvána městem v posledním pořízení Arnošta z Pardubic (29. prosince 1340). O městská privilegia přišla Libáň pravděpodobně z náboženských důvodů v období husitského hnutí a byla nazývána pouze „městysem“.
1685 – před 340 lety
17. listopadu vtrhlo do Libáně a okolí až po Kartouzy vojsko Limburského pluku. Ve Staré byl celý pluk dragounů, v Libáni generální štáb a setnina vojska. Místo proviantu žádali peníze.
1785 – před 240 lety
Byl vydán městský požární řád k zamezení vzniku požárů a k vykonávání hlídek po požáru. Pekařům bylo nařízeno vyvěsit v krámě cedulku s váhou a cenou pečiva.
1840 – před 185 lety
Přičiněním purkmistra Václava Říhy byl založen ochotnický spolek, který po dvou letech účinkování zanikl. Ochotnické divadlo však bylo v Libáni již nejméně o 80 let dříve. Podle přehledu repertoáru českých divadelních jednot sehrál sbor divadelních ochotníků od roku 1760 do roku 1894 celkem 117 divadelních her.
Nákladem poddaných celého panství byla vystavěna silnice do Starých Hradů a do Kopidlna.
1850 – před 175 lety
V Libáni byl zřízen „berniční úřad“, který sídlil prozatímně na faře.
18. ledna bylo v Libáni ustanoveno „četnické desátnictví“ o pěti mužích, ale četnická stanice byla zřízena až 9. března 1854. Do té doby docházelo četnictvo z Jičína.
1855 – před 170 lety
V tomto roce byly zřízeny vzorové míry a váhy, podle nichž byly všechny ostatní přezkoušeny. Zavedeny byly: měřice, půlmíry, uhelný sud, vápenná bečka, máz, žejdlík, libra, lot, centýř a sáh.
1870 – před 155 lety
Vznikl „Spolek vojenských vysloužilců“ – později nazývaný „Šlik“.
1880 – před 145 lety
Ve veřejné dražbě zakoupil libáňský cukrovar pražský bankéř David Bloch. V Libáni bylo zřízeno místo městského lékaře.

1885 – pře 140 lety
Byla zřízena židovská modlitebna v Emlerově ulici.
1895 – před 130 lety
Hospodářsko-lesnický spolek založil „Na Horách“ ovocnou školku.
1905 – před 120 lety
28. září byla slavnostně odhalena pamětní deska prof. Josefu Emlerovi na jeho rodném domku.
1910 – před 115 lety
V Libáni bylo 1.860 obyvatel.
1925 – před 100 lety
Dne 6. července byl slavnostně odhalen pomník mistra Jana Husa na náměstí.
1945 – před 80 lety
31. května byl ustanoven MNV, který měl 30 členů a 9 komisí.
K 23. únoru měla Libáň 2.245 obyvatel.
1950 – před 75 lety
Ulice Kovandova byla přejmenována na ul. Míru.
1960 – před 65 lety
V Plastimatu byly zahájeny rozsáhlé stavební práce na rozšíření podniku.
1965 – před 60 lety
TJ Jiskra měla 160 členů, 42 dorostenců a 96 žáků.
1975 – před 50 lety
4. října byl při stavbě oplocení hřiště nalezen nevybuchlý dělostřelecký granát.
1985 – před 40 lety
Byla dokončena výstavba ubytovny na koupališti.
1995 – před 30 lety
Byla zahájena výměna oken na staré budově základní školy.
2015 – před 10 lety
Ze závodu Magna se stal závod Antolin – součást koncernu Grupo Antolin – vyrábí stále plastové díly pro automobilový průmysl.

Z archivu Josefa Stránského a z kronik města Libáně sestavila Mgr. Jitka Šedivá

SPORT

TJ SOKOL LIBÁŇ

Vážení čtenáři, léto uteklo jako voda, děti jsou opět ve školních lavicích, nová sezóna fotbalových soutěží odstartovala. V týmu mužů došlo k několika změnám. Kvůli pracovním povinnostem byl bohužel nucen

ukončit své působení v Libáni Dan Srb. Již nyní víme, že je to citelná ztráta. Nezbývá nám, než mu za vše v Libáni poděkovat a popřát mu hodně štěstí v novém působišti. Zkusit štěstí ve vyšší mládežnické soutěži odešel hledat i Honza Kouřil. Jediným nováčkem v týmu je tak rodák z Maroka Chouaib Kharbouch, který již nyní nastupuje v našem týmu.

Samotná soutěž se po sestupu hned tří týmů z krajské I.B třídy stala určitě kvalitnější a složitější. Začátek soutěže se zatím nejeví pro naše barvy příliš dobře, nevyrovnané výkony, zbytečné chyby a absence některých hráčů mají za následek nulový počet bodů po úvodních čtyřech utkáních. V nich snad nejsme vysloveně horším týmem, ale kupíme zbytečné chyby, které naši soupeři zatím trestají. Nyní je hlavně na samotných hráčích, aby se dokázali vzchopit, urvat první body a doufat, že je to nastartuje.

Co se týká mládeže, vstoupili jsme do nové sezóny s týmy starších žáků a starší přípravky. Starší žáci vznikli posunutím týmu mladších žáků do vyšší věkové kategorie, což pro ně znamená větší hřiště, větší branky, větší míč, prostě přípravu na dospělý fotbal. Po několika letech působení v roli trenéra skončil u této kategorie Radek Stoklasa. Za svou trenérskou práci s mládeží si zaslouží poděkování. Nebylo jednoduché sehnat náhradu, ale nakonec se týmu ujali Pavel Bányácski a Jirka Šuk. Po šesti odehraných utkáních mají zatím bilanci dvou vítězství a čtyř porážek. V polovině září čeká ještě tento tým soustředění v Prkenném Dole.

Starší přípravku vedou opět společně Tereza Malá a Marek Gajdoš, občas vypomůže Jirka Pešta. Soutěž se zde hraje tradičně bez započítávání výsledků do tabulky, hraje se turnajovým způsobem. Po čtyřech

odehraných zápasech má tým zatím stoprocentní úspěšnost v podobě čtyř vítězství.

Mimo sportovní dění průběžně udržujeme areál hřiště a víceúčelového hřiště v podobě nátěrů, výměny prken, oprav sítí. V úvodu září začne také kompletní rekonstrukce Sportovní ulice, což bude mít za následek uzavření vjezdu do této ulice. Tímto bych chtěl poprosit všechny naše fanoušky a rodiče dětí, kteří jsou zvyklí jezdit až ke hřišti auty, aby využívali ke vstupu na hřiště vchod u garáží na sídlišti.

Závěrem přeji všem občanům pevné zdraví. Děkujeme za přízeň Městu Libáň, fanouškům, rodičům a těším se na hřišti brzy na viděnou.

Jan Smetana

STOLNÍ TENIS V ODDÍLU TJ SOKOL LIBÁŇ PŘED NOVOU SEZÓNOU 2025/2026

Zdravíme přátele zelených stolů a čtenáře Libáňských novin. Za oddíl stolního tenisu přinášíme informace o dění v našem sportu. Do mistrovských soutěží okresu Jičín přihlašujeme A mužstvo do 2. třídy, B mužstvo do třídy 3., dále mužstvo žáků U15 a mužstvo dorostu U19.

A mužstvo mužů po sestupu do druhé třídy RP by mělo okupovat přední příčku této skupiny. B mužstvo mužů v návaznosti na sestup A týmu z RP 1 bude jistě lídrem této skupiny. Mužstvo dorostu, kde páteří týmu jsou bratři Klárové, též má ambice na přední příčky tabulky.

Mužstvo žáků po loňském úspěchu jako přeborník okresu bude po odchodu Šimona Klára do dorostu svádět těžké boje při obhajobě titulu. A tak příchod nových tváří v tomto mužstvu je příslibem do budoucna stolního tenisu v Libáni.

Nutno ještě vyzvednout velký úspěch žáků loňské sezóny, kdy získali titul přeborník okresu, a poděkovat klukům za reprezentaci v našem oddílu.

S trénováním na novou sezónu začínáme začátkem září po otevření tělocvičny. Soutěžní zápasy začínají začátkem října. Rozpis všech mužstev v regionálním přeboru a celé dění kolem tenisu můžete sledovat na ping-pong.cz STIS. V případě zájmu o náš sport jak po stránce aktivní i třeba sponzorské pomoci můžete volat na mobil 607 559 931.

Na závěr poděkujme vedení městského úřadu a vedení školy za vstřícný přístup k našemu sportu. Přejeme krásné, ještě slunné dny a jen pěkné chvíle prožité při jakémkoliv sportování. Sportu zdar!

Za oddíl stolního tenisu vás všechny moc zdraví

Vlastimil Horák

Bílá pastelka
Koupí pastelky podpoříte nevidomé a slabozraké
VÍCE NEŽ 25 LET SBÍRKY
13.–15. ŘÍJEN '25
ve Vašem městě
QR Platba
Číslo účtu: 8888332222/0800
VS 3081
bilapastelka.cz
Sbírku pořádají: Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR, z. s., Tyfloservis, o.p.s. a krajská TyfloCentra.
Partneři sbírky:
LIONS INTERNATIONAL
SEZNAM.CZ
classic praha
EXPRESFM
ČESKÁ spořitelna
LEXUM
Česká televize
PRAHA PRAGUE PRAGA PRAG
DHL
Walstead
LOOMIS
karton SERVIS

KÁCENÍ

RIZIKOVÝCH STROMŮ

Směrové kácení

Postupné kácení

Frézování pařezů

Tomáš Dočkal | Choteč 34

tel. 605 900 335

lesoplundraobecna@seznam.cz